

Szántay Jenő

Huszár tiszt, 1881. március 10-én született Vácon.

Arlow Gustávnál kezdett el vívni, majd 1896-ban a MAC-ban Italo Santelli tanítványa lett.

1904 decemberében megnyeri a pécsi vívóversenyt. 1906-ban a császári parancs megakadályozta Szántay részvételét a rendkívüli Hellén olimpián. Mint katonatisztnak, számára is csak úgy lett volna lehetőség az indulásra, ha az osztrák-magyar monarchia színeiben vív és nem a magyarokat képviseli. Indulásának engedélyezését még a magyar olimpiai bizottság (MOB) közbenjárása sem tudta kieszközölni.

1908-ban az olimpián, kardvívásban 4. helyen végzett, csapatban nem indulhatott.

Szántay Jenő
(1881-1914)

1912-ben helyezik Pécsre. 1912-ben csapatban országos kardbajnokságot nyer.

A székesfehérvári császári és királyi 10. (Vilmos) huszárezredhez volt beosztva, a csata időszakában a soproni cs. és kir. 9. (Nádasdy) huszárezredhez vezényelték, ahol egy géppuskás osztag parancsnoka volt századosi rangban.

Anekdota:

„Vívóversenyen általános szokás, még mai is, hogy egy csattanós has vágást úgy akar a vívó a zsűri szeme előtt magáról lehámozni, hogy mély vágásnak minősíti...

Frici bátyánkat nem lehetett félrevezetni.

Ellenben egyszer szegény dicsóhalált halt Szántay Jenő (katonatiszt, vívó, az 1908-as londoni olimpiai játékokon negyedik helyezést szerzett kardvívásban; az első világháborúban a galíciai csatatéren érte a halálos lövés) kiáltotta el magát valami zűrzavaros kardmenet alkalmával:...

– Mély!

És vakarózott, ahogy csak tőle tellett.

Filotás, mint zsűri elnök, tust ítélte ellene.

– De, Fricikém! Mondtam, hogy mély volt! - méltatlankodott Szántay.

– Jenőké! Fejvágást kaptál. Én nem tehetek arról, hogy a te fejed a nadrágodban hordod! - ripszolt azonnal a sasszemű és fantasztikusan igazságos Filotás..."

Szántay Jenő 1914. december 11-én a Limanowai csatában esett el, puskagolyóval homlokán találva.